

meget billige Priser, og omvendt vil Nedlæggelsen af disse fremkalde forhøjede Priser. Det foreliggende Lovforslag ned sætter Tolden paa færdige Hatte og forhøjer Tolden paa Raa- og Hjælpestoffer betydeligt; naar Hensyn tages til den højere Arbejdsløn herhjemme, faar denne Virksomhed en Beskyttelse af $\frac{1}{12}$ pCt. Dermed er en smuk og nyttig Fabriksindustri, der beskæftiger 75 Arbejdere, dødsdømt. Toldnedsættelsen vil udgøre $3\frac{1}{3}$ Øre pr. Hat. Mon nogen tror, at den vil komme Forbrugerne til gode? Fabrikens Arbejdere, der have en 30 pCt. højere Arbejdsløn end den tilsvarende Arbejdsløn i Udlandet, have protesteret mod Nedsættelsen.

Ændringsforslag Nr. 85 og 86, Løbe-Nr. 139 og nyt Nummer, foreslaa Possement- og Knapmagerarbejde til 1 Kg. 2 Kr. i Lighed med Ændringsforslag Nr. 78.

Ændringsforslag Nr. 87, Løbe-Nr. 140 og 141, omfatter „Uldne Varer“ og foreslaar Landstingets sidste Vedtagelse med Deling i 3 Positioner efter Vægt. Angaaende denne Industri skal jeg henvide til Bemærkningerne til Regeringens Toldlovsforslag, hvori der udtales: „at Uldmanufakturindustrien er bleven et af Landets største industrielle Erhverv“, og det tilføjes, „at den skete Udvikling ikke har fundet Sted paa de smaa Forbrugeres Bekostning. . . . De nugældende Toldsatser betyde meget langt fra en tilsvarende Forøgelse af Varesnes Pris; de udnyttes nemlig som Regel ikke tilnærmelsesvis for de fortrinsvis af den mindre bemidlede Befolkning anvendte grove og groveste Klæde- og Hvergarnsstoffers Vedkommende“. Dette findes altsammen udtalt i Regeringsforslagets Motiver, og dette Omdømme er saa hæderligt, som nogen Industri kan forlange. Naar nu dette er faktisk og erkendes fra Regeringens sagkyndiges Side, hvorfor vil man da skride til Ødelæggelse af saa betydningsfulde Virksomheder, der under stadige Kampe have arbejdet sig fremad Skridt for Skridt fra de simple og grove Varer til bedre og finere Varer, der staa Maal med Udlandets? Er det anderledes med Klædetolden end med Ostetolden, der hævdes at være en Luksustold, der paa ingen Maade fordyrer den almindelige Ost for Forbrugerne? Med lige saa megen Ret kan dette siges om Klædeindustrien. Sideordnede arbejde de sig begge frem til i Ly af Toldbeskyttelsen at producere bedre og finere Produkter, og hvis der er Forskel paa Fremskridtet, turde Klædeindustrien maaske dog være den, der har gjort de største.

Hvad national Industri angaar, saa vævede man som bekendt Vadmel herhjemme i Oldtiden, og hvad naturlig Industri angaar, skal jeg henpege paa, at Klædeindustrien i høj Grad anvender dansk Uld og andre danske Produkter. Virker da Tolden prohibitivt? Hinder den Indførsel? Sikkert ikke. Thi Indførselen stiger Aar for Aar i overordentlig Grad. I 1890 indførtes af uldne Varer 3,159,000 Pd. til en Værdi af over 12 Mill. Kr., i 1905 4,100,000 Pd. til en Værdi af næsten 20 Mill. Kr. I 1906 er den atter steget med 300,000 Pd., hvoraf den største Part, Luksusvarer undtagne, lige saa godt kan fabrikeres her i Landet.

Naar det nu er givet, at Tolden paa de grove og tarveligere Varer ikke udnyttes, og det i Regeringens Motiver udtrykkelig udtales: „For de finere og lette Varesorter spiller Toldnedsættelsen gennemgaaende en underordnet Rolle i Forhold til deres Værdi“, hvorfor vil man da ødelægge denne Industri? Man har i det andet Ting angivet et Niveau af mellem 20 og 30 pCt. af den indførte Vares Værdi uførtoldet, som det er Folketingets Mening at holde paa. Men en saadan Beskyttelse udnyttes jo ikke paa de grove og simple Uldvarer, og for de finere Vares Vedkommende blev det oplyst i dette Tings Toldudvalg, at Kamgarnsstoffer, som udgøre en meget betydelig Del af Fabrikationen, ville faa en Toldbeskyttelse af 4 à 5 pCt., naar Raastoftolden, Garntolden fradrages, eller naar Hensyn tages til den højere Arbejdsløn, en Beskyttelse paa 2 à 3 pCt. Tør jeg endnu en Gang komme tilbage til Ostetolden, som er ansat til 20 Øre pr. Kg.? Regner man Produktionsprisen paa Ost til 60 Øre pr. Kg., giver det en Toldbeskyttelse af 33 pCt., og regne vi med en Osteproduktionspris af 30 Øre pr. Kg., vil det give en Toldbeskyttelse af $66\frac{2}{3}$ pCt. Skønt jeg nu altsaa ved, at hverken Ostetolden eller Klædetolden er udnyttet, forekommer denne Sammenstilling mig dog interessant og lærerig. Men jeg skal i øvrigt ikke vove mig ind paa nogen Sammenstilling af Osteindustrien og Klædeindustrien, thi akkurat saa meget Latin kan jeg, at jeg ved, det hedder: „Quod licet Jovi, non licet hovi“. Men for at komme tilbage til Ændringsforslaget for uldne Varer skal jeg nævne, at Fabrikation af mønstrede Stoffer og Møbelstoffer er en temmelig ny Industri, der kæmper haardt imod Udlandets Overproduktion. Den vil komme ned paa en effektiv Beskyttelse af 5—10 pCt. Saa er der uldne Kjøletøjer